

Fot: Branka HLEVNJAK

/komentar/

Izložba Nade Žiljak u "Mimari"

Slikarstvo koje Nada Žiljak razvija već dugi niz godina kreće se na rubu apstrakcije i figuracije u području moderne kompozicije. Unatrag nekoliko godina, međutim, intenzivno istražuje fenomen tajne, tajanstvenosti, skrivenosti, vidljivosti i nevidljivosti, intimnosti, pa i mističnosti u slici. Traži mogućnosti preobrazbe ovih u životu napuštenih fenomena ulazeći u područje proširenog svjetlosnog spektra. Tako je stvorila svojevrsni abecedarij mogućnosti. Isprva bila je to duoslika. Slika skrivena u slici. Ne kao naknadno otkrivena grješka nego kao svjesni čin. Sam sadržaj bio je nebitan. Bitna je bila činjenica skrivanja od običnog i svakodnevnog pogleda. Bio je to frustrirajući podatak za gledatelje i provokacija samouvjerenosti čitanja slike. Uslijedila je tema krimi-slike. Umjetnica je ušla u područje mogućih skivalica i njihovih dešifriranja. Uspoređujući slikarstvo s literaturom, koja ujedno, umjetnicu često i nadahnjuje, pokrenula je provokativni proces zametanja dokaza, uvela tajanstvenosti kao pretpostavku adrenalinskog uzbuđenja pri otkriću. Zatim je zahvatila temu erotike. Što još suvremeni čovjek, zasićen svime i otvoren svakome, u svijetu bez tajni, može htjeti: imati neku erotsku želju. Ta želja može biti skrivena unutar slike. Ona će biti naslikana ne kao vidljiva stvarnost nego kao svjesno potisnuta želja. Umjetnica provocira tu misao o potiskivanju i praiskonskoj potrebi za tajnom, za slikom koja će biti pohranjena ispod i ne će biti dostupna svakom, već samo povlaštenom. Potom je ušla u područje tajnih poruka. To je poruka s odgovodom čitanja, ali takva koja želi ostati dio povijesti. To je poruka koja ne računa na prvi pogled nego na drugi pogled. U tom drugom pogledu leži bit tajne. Za tajnom se traga, do njezina se razotkrivanja moramo pomučiti. Smisao je put / putovanje razotkrivanja. U najnovijim radovima bavi se intinom u proširenom slikarskom prostoru, kao proširenom svijesću, na relaciji svijesti i podsvijesti. Slikarstvo Nade Žiljak provocira tajnu kao fenomen koji je svakodnevni život odbacio. Provocira ideju manipulacije kao sastavni dio svake tajne, ironizirajući stanje duha suvremenog čovjeka. Autoironijom naglašava - činjenicu - da je upravo njezino slikarstvo - *infraredart* - ovisno o toj istoj visokoj tehnologiji koju stavlja pod upitnik.

